

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 16. Mantuæ conventus dissolutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Secul. XVI Cæsare pacem inclinare statuisset; unde
A.C. 1511. reposuit, se justitiæ legibus obstringi, ut
 Maximiliano, quæ ab eis peteret, pro
 parte adjudicaret. Demum & ipse E-
 piscopus Gurcensis aliquantulum propo-
 sitionum suarum asperitatem mitiga-
 vit, unde concordiae spes inter utramque
 partem affulgere videbatur, sequentibus
 propositis conditionibus.

I. Veneti, quæ in Foro-Julienſi, ac
 Histriensi tractu possident, retineant; II.
 Pariter Patavium & Tarvisium cum suis
 territoriis velut beneficiaria Imperii præ-
 dia conservent; III. harum ditionum in-
 vestituram accipiant, ac pro diplomate
 infra varios temporis terminos Cæsari
 quadringenta aureorum millia solvant.

§. XVI.

Mantuae conventus dissolutus.

Verum hæ conditiones nullo foedere
 firmabantur; quippe Maximilianus
 Gurcensi Episcopo, ne pacem cum Vene-
 tis ratam haberet, disertis verbis injunxit,
 nisi eodem tempore Papa cum Gallia-
 rum Rege, ac Ferrariæ Duce concor-
 diam stabiliret. Id vero vel maxime Pa-
 pæ consiliis adversabatur, qui potius pa-
 cem Cæsarem inter & Rempublicam con-
 ciliare satagebat, eo fine, ut ipſus no-
 vo rerum suarum compendio bellum in
 Gallos

Gallos movere posset: quapropter eo longius Papa a pace aberat, quo propius Galli accedebant, tandemque res eo protrahebatur, ut Episcopus Bononia excederet, postquam ibidem re infecta quindecim omnino dies hæsisset, moxque Mutinam concessit, nec de Curia Romana, nec de Pontifice mentionem fieri ultra sustinuit. Papa re maturius perpensa, suam in Gallos indignationem paulo apertius demonstrasse dolebat, unde quantocius Lusitanæ Legatum sibi in paucis carum, atque aliunde Maximiliani studiis addictum ablegabat, qui Episcopo abeunti fidem faceret, quod mitiora in Ludovicum XII. statuerentur; Præsul tamen redire detrectabat, quamvis forte denuo placatus fuisset, nisi incidens eventus animum ejus penitus exulcerasset: Bononia enim excedens accepit nuncium, quod Julius induciarum, quas durante Mantuano conventu Galliarum Rex pactus erat, opportunitate usus, in Genuenses clam movisset, qua re Papa Episcopi indignationem, sibi que non leve fastidium accersivit; quippe expeditionis propositum cautius occultaturus, Vintemeliensem Episcopum Mercatoris habitu indutum Genuam præmisit; ille vero boum agmen agens, deprehensus, captusque Mediolanum abstrahabatur, ubi totam rei seriem manifestabat. Equi-

Secul. XVI.
A.C. 1511. dem reverentia erga Sedis Apostolicæ
Ministram, aliunde culpam ultronee fas-
sum, Genuenses cohibuit, ne ab eo pœ-
nas exposcerent, ceteri vero complices
non eandem indulgentiam experti, una
omnes Genuæ variis suppliciis multa-
bantur.

§. XVII.

Octo Cardinales a Julio creati.

Priusquam vero Garcensis Episcopus
Bononiam adventu suo honorasset,
Julius Papa paulo ante Ravennæ octo
Prælatos purpura decoravit; horum pri-
mus erat Christophorus Brambiggus,
natione Anglus Eboracensis Archiepisco-
pus, Presbyter Cardinalis tit. S. Pra-
xedis, Henrici VIII. apud summum Pon-
tificem Legatus, qui hanc sibi dignitatem
promeruerat, quod Regem a Gallorum
partibus abstraxisset, cetera literarum ex-
pers, atque insolentis, valdeque intem-
perati ingenii Vir. II. Antonius Clocchi,
quem alii Montanum, seu a Monte di-
cunt, natione Italus, Siponti Archiepis-
copus, Presbyter Cardinalis tit. S. Vita-
lis, postea S. Praxedis, ac Portuensis E-
piscopus. III. Matthæus Schiner cogno-
mine Langius, ex Helvetia oriundus, Se-
dunensis Episcopus, Presbyter Cardina-
lis tit. S. Pudentianæ, atque Novarrien-
fis